

Kauno m. savivaldybės Tarybos nariai Ona Balžekienė ir Židručius Garšva, Kauno m. savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas Vilius Šiliauskas gimnazijai įteikė simbolinę dovaną – Kauno miesto vėliavą. Didžiuojamės gindami Kauno miesto garbę ir labai džiaugiamės, kai mūsų mokiniai atstovauja Lietuvai.

„SUSITELKIMO“ METAI PRASIDĖJO

Mūsų gimnazijos mokslo metai prasidėjo švente „Kartą vienoje karalystėje...“. Mokyklos mokytojai, pasipuošę karalių ir karalienių rūbais, pašokę XVII a. prancūzų šokį –

menuetą, vis tiek neužmiršo svarbiausio – net dainuodami kvietė visus mokinius išmokyti. Apie tai kalbėjo ir gimnazijos direktorius Arūnas Bučnys, džiaugdamasis praėjusių metų abitu-

rientų rezultatais. Juk būtent išmokyti – mokinių tikslas, o mokytojų – išmokyti. Ir tik bendromis jėgomis tai galima padaryti, todėl šie metai ir pavadinti „Susitelkimo“ metais.

Rugsėjo 1-oji buvo kaip karalių šventė.

Karaliai rimtai laukia mokinių žinių – išmokyti!

Karalienės neapgins – taigi, teks išmokyti!

LSMU gimnazijos abiturientai.

PIRMOJI GIMNAZIJOS ASAMBLĖJA

Rugsėjo 12 d. visi gimnazijos moksleiviai ir mokytojai susirinko į pirmąją šių metų Asamblėją. Tradicija, parsivežta iš Jungtinių Amerikos Valstijų, skinasi kelią Lietuvoje. Susibūrimas draugėn, pasidalijimas visiems svarbia informacija, pabuvimas kartu – dalykai, kurių labiausiai stokojame.

Pirmoji Asamblėja kvėpėjo vasara, nes saulėtas oras už lango puikiai derėjo su ekrane demonstruojamais atostogų metu vykusių projektų vaiz-

dais – vis dar jaukinamės mintį, kad mokslo metai iš tiesų prasidėjo. Vasara gimnazijos moksleiviams buvo spalvota: jei aplankytos šalys

ir priimti svečiai save vaizduotų vis kita spalva, gimtų margas raštas. 10 moksleivių grupė buvo išvykusi į Ispaniją, kurioje, Valjadolido universitetui skyrus stipendijas, mokėsi ispanų kalbos ir sėkmingai išlaikė A1 lygio kalbos egzaminą. Nuoširdžiai dėkojame ispanų ir prancūzų kalbos mokytojui Gabrielei, be kurios ši kelionė nebūtų įvykusi. Antrą vasarą LSMU gimnazistai

Lietuvoje sulaukia svečių iš JAV. Šį kartą mus aplankė antroji moksleivių grupė iš Montgomery Bell Academy ir The Harpeth Hall mokyklų bei nauji, Lietuvoje dar nebuvo, grupę lydintys mokytojai, tarp kurių buvo ir garbingas pareigas einanti MBA direktoriaus pavaduotoja ponė Fran Stewart. Vasaros pabaigoje LSMU gimnazijoje lankėsi svečiai iš dar egzotiškesnės šalies – tolimosios Japonijos. Kaip jau tapo įprasta, japonus atvykti į Lietuvą gundo jų tautiečio, žymaus

diplomato Čijunės Sugiharos atminimas. Ir, be abejo, jo žygdarbiai gelbėjant žydus. Visi pasidžiaugė mokomosios bendrovės „Fomita“ pasiekimais. Gimnazijos moksleiviai, įkūrę šią bendrovę, atstovavo Lietuvai Europos MMB konkurse Šveicarijoje. Kokia neįkainojama patirtis ir koks užkrečiantis jaunatviškas entuziazmas! Sėkmės, vaikinai! Pirmoji Asamblėja užtruko kiek ilgiau, nes, kad ir kaip stengėmės, „tilpti“ į minimalų formatą, laiko neužteko...

Mokomės pabūti kartu ir pasidžiaugti vieni kitų pasiekimais. Gimnazijoje Asamblėja vyksta ir vyks kiekvieno mėnesio pirmą pirmadienio pirmą pamoką. Džiaugiamės, kad parengtas naujas projektas „Iššūkis Pietų Amerika“. Šių mokslo metų pabaigoje, gegužės mėnesį, tie, kurie lankys kiekvieną ketvirtadienį po pamokų ispanų kalbos būrelį, klausysis mokytojų Simono ir Gabrielės paskaitų apie Argentinos kultūrą ir istoriją, perėję atranką, vyks į Argentiną. Laimingųjų bus tik dešimt.

Tarptautinių ryšių koordinatė
Ingrida

Pirmoji Asamblėja.

Per Mokytojų dieną kiekvienam gimnazijos mokytojui buvo išteikti „Geriausio mokytojo“ apdovanojimai.

GIMNAZIJOS PEDAGOGŲ KOLEKTYVĄ PAPILDĖ PRANCŪZAI

Džiaugiamės, jog naujaisiais mokslo metais LSMU gimnazijos pedagogų kolektyvą papildė du jauni mokytojai iš Prancūzijos – Benjamin Speelman ir Swan Deman.

Benjaminas yra pirmasis prancūzų kalbos gimtakis mokytojas, atvykęs į Lietuvą ir gavęs Švietimo ir mokslo ministerijos akreditaciją ir leidimą dirbti mokytoju lietuviškoje gimnazijoje. Pas mus jis atvyko iš Kroatijos, kurioje dvejus metus dirbo net keturiose gimnazijose, viena iš jų priklauso Prancūzijos Švietimo ministerijos remiamam tinklui *LabelFranEducation*. Dar anksčiau Benjaminas dirbo prancūzų kalbos mokytoju Airijoje ir Graikijoje. Swan Deman yra Prancūzų ambasados ir Prancūzų Instituto Lietuvoje stažuotojas, kuris į LSMU gimnaziją atvyko tiesiai iš Tailando.

Šiais metais visi gimnazijos penktokai ir šeštokai pradėjo mokytis prancūzų kalbos Lietuvoje retai taikomu imersijos principu, kai mokytojas pamokoje

Prancūzų komanda: Gabrielė Petraitytė, Benjamin Speelman, Ingrida Krasauskienė, Swan Deman, Laura Palumickaitė.

kalba tik ta kalba, kurios yra mokoma. Džiaugiamės tėvų mums suteiktu pasitikėjimu, jaunas prancūzų kalbos mokytojų kolektyvas aistringai tiki,

kad pasirinktas teisingiausias ir labiausiai pasaulyje pasitvirtinęs kalbų mokymo modelis.

Ingrida Krasauskienė

ATOSTOGOS SU MATEMATIKA

Vienas iš neįprastų matematikos pažinimo būdų – jaunųjų matematikų stovykla, kurios tikslas – vieną vietą suvesti gabiausius jaunuosius šalies matematikus. Į šią stovyklą kviečiami 5–8 klasių mokiniai, puikiai pasirodę tarptautiniuose matematikos ir IT konkursuose „Kengūra“ ir „Bebras“. Kartu su Lietuvos jaunaisiais matematikais bei informatikais „Toliej“ poilsio namuose, esančiuose šalia Ešerinio ežero, susirenka ir moksleiviai iš Lenkijos, Baltarusijos. Šių metų liepos mėnesį LSMU gimnazijos moksleiviai Pijus Šapnagis 6a, Agnė Semėnaitė 6b, Gustė Bajarkevičiūtė 7c, Kamilė Balžekaitė 7a ir Otilija Ieva Končiūtė 7a vyko į kasmetinį tarptautinio matematikos konkurso „Kengūra 2016“ nugalėtojų stovyklą.

► 5 p.

Matematikos mokytoja A. Vaičaitienė ir jaunieji mūsų mokyklos matematikai.

JAPONŲ MOKINIŲ VIEŠNAGĖ LSMU GIMNAZIJOJE

Dvylika Japonijos Shanon Gakuen mokyklos mokinių, mokytojų, universiteto studentų dalyvavo tarptautinio projekto „Viza gyvenimui“ 2-ajame etape „Mes ir Sugihara“. Projektą vykdėme bendradarbiaudami su memorialiniu Chiune Sugiharos muziejumi ir neformaliojo švietimo įmone „Tagata“.

Svečius iš Japonijos mielai priėmė ir apgyvendino LSMU gimnazijos mokinių šeimos. Tai buvo puiki patirtis pažinti japonų kultūrą bei papasakoti apie lietuvių tautos išskirtinumą.

Shanon Gakuen mokyklos mokiniai aplankė Chiune Sugiharos muziejų, IX forto muziejų, susitiko su VDU Azijos studijų centro atstovais ir ketėsi informacija apie diplomato darbą ir žygdarbi.

Japonų mokinius sužavėjo šeimų pasiūlyta kultūrinė ir pramoginė programa: apsilankymas Kauno senamiestyje, šuoliai ant trampolino, kopimas „Uno“ parke, važinėjimas dviračiais, badmintono turnyrai, apsilankymas atominame bunkeryje

ir net dalyvavimas lietuvių vestuvių ceremonijoje. Saulėtą sekmadienį popietę projekto dalyviai praleido Lietuvos buities muziejuje. Svečiai žavėjosi ir stebėjosi istorine lietuvių buitimi, mediniais žaislais. Smagiausia buvo visiems pabandyti groti lietuvių liaudies instrumentais, dainuoti, šokti bei žaisti lietuvių liaudies žaidimus. Vieną dieną svečiai praleido LSMU gimnazijoje. Mokiniai pristatė gimtąjį Fujisawos miestą ir mokyklą. Projekto dalyviai tapė Japonijos – Lietuvos draugystės logotipa. Tai kūrinys, ženklinantis bendradarbiavimo pradžią su Shanon Gakuen mokykla. Japonai ir lietuvaičiai galėjo išbandyti savo jėgas protų mūšyje. Mišrioje

komandose mokiniai turėjo atsakyti į klausimus apie Chiune Sugihara, šalį, geografiją, istoriją, gamtą ir kultūrą. Įsimintinas svečių vizitas išliko

LSMU gimnazijos mokinių, jų šeimų ir visos bendruomenės atmintyje. Mokyklų bendradarbiavimas tęsis, mokiniai pasiryžę sekti diplomato

Chiune Sugiharos atliktu žygdarbiu žmonijos labui.

Anglų kalbos mokytoja
Vilma Račkauskienė

EUROPOS KALBŲ DIENA: MOKINIAI MOKINIAMS

Rugsėjo 26-ąją, kaip ir kasmet, gimnazijoje šventėme Europos kalbų dieną. Šiais metais mokytojams aktyviai talkino vyresniųjų klasių mokiniai, kurie vedė netradicines pamokas.

LSMU gimnazijos antroji Asamblėja. Dominyka Švenčionytė (pirmoji iš kairės) ir Adelė Brinkytė (trečioji iš kairės), Kauno miesto bendrojo ugdymo mokyklų mokinių vertimo konkurso „Noriu būti vertėju“, skirto Europos kalbų dienai, laureatės.

Vienuliškos Milda Poderytė gimnazijos abiturientams surengė protų mūšį, kuriame reikėjo atsakyti į klausimus apie įvairias Europos (ir ne tik) kalbas. II g. B klasės mokinė Simona Jakaitė aštuntokus įtraukė į lobių paiešką – užuominų ir mįslių (anglų kalba) žaidimą „Scavenger Hunt“. Septintokai dalyvavo smagioje kalbų viktorinoje. Be vyresniųjų dėmesio neliko ir mažieji gimnazistai. III g. Emilija Radlinskaitė, Ieva Grigalionytė ir Gabija Imbrasaitė su penktokais kalbėjosi apie prancūzų kalbos svarbą, smagiais žaidimais patikrino jų žinias – juk penktokai prancūzų kalbos jau mokosi visą mėnesį. 5a klasė atliko miniprojektą – piešė šalių vėliavas, rašė šalių pavadinimus jų gimtąja kalba, dainavo angliškas ir ispaniškas dainas. Mokiniai diskutavo apie populiariausias kalbas Europoje ir pasaulyje, sužinojo, kokios kalbos turi

daugiausia gimtakaibių vartotojų ir išskyrė labiausiai paplitusias kalbas Europoje. Stebėjosi mandarinų kalba dėl jos pavadinimo ir paplitimo bei ispanų kalba, kuri, pasirodo, yra vartojama labai plačiai. III g. Laima Skerutė ir Saulė Čerlinskaitė apie kalbų įvairovę, jų svarbą bei paplitimą kalbėjosi su I g. klasės mokiniais. Tuo metu, kol gimnazijoje vyko smagus pažintinis žaidimas, trys mūsų gimnazistės – Rugilė Žekaitė (8d), Adelė Brinkytė (II g. B) ir Dominyka Švenčionytė (IV g. A) plūšėjo „Vyturio“ gimnazijoje vykusiame Kauno miesto mokyklų vertimų konkurse „Noriu būti vertėju“. Merginoms puikiai pavyko užsienio autorius prašneškinti savo gimtąją lietuvių kalbą: Dominyka tarp miesto dvyliktojų užėmė II vietą, o Adelės vertimas dešimtojų grupėje pripažintas pačiu geriausiu.

Anglų kalbos mokytoja
Rūta Slavickienė

SMAGU, KAI IDĖJA VIRSTA REALYBE

Viskas prasidėjo praėjusiais mokslo metais, pirmąją spalio savaitę. Tada šaunioji III g. B klasės ketveriukė: Paulius Kiaušas, Justas Daujotas, Erikas Gorelčenko ir Dominykas Latakas visai neįsivaizdavo, kad sukurs realų verslą. Sugalvoję, jog norime gaminti lanksčius laikiklius automobilių bagažinėms, suskubome įregistruoti MMB (Mokomąją mokinių bendrovę). Radome žaliavų tiekėjus, profesionalią siuvyklą, pradėjome testuoti pirmus prototipus ir parduoti. Laikas bėgo, o paklausa augo. Dar iki šv. Kalėdų mokyklos bendruomenei pardavėme net trečdali savo produkcijos. Vėliau pradėjome dalyvauti mugėse, sulaukėme pripažinimo iš Topo Centro, Šiaulių banko, Kauno savivaldybės.

Metų įdirbis ir nuoseklus komandinis darbas nulėmė, jog laimėjome svarbiausią konkursą Lietuvoje ir gavome progą atstovauti savo mokyklai bei valstybei tarptautinėje MMB mugėje Šveicarijoje. Tačiau didelė garbė reikalauja didelės atsakomybės. Kol kiti birželį ir liepą atstogavo, mes plušome mokykloje: rengėme verslo planą, kūrėme prezentaciją, reklamą, ruošėmės interviu. Mūsų komandai labai padėjo ekonomikos mokytoja Kristina Celiešūtė ir KTU jaunimo verslumo centras „Startup Space“. Konkursas Šveicarijos mieste Liucernoje vyko liepos 25–28 dienomis. Jau išėję iš oro uosto gėrėjomės valstybės tvarka, modernia infrastruktūra bei maloniais žmonėmis. Šveicariją

Paulius Kiaušas, Justas Daujotas, Erikas Gorelčenko, Dominykas Latakas.

galime lyginti su joje gaminamais laikrodžiais: tikslu ir prabangu. Pradėjus konkursui turėjome progą susipažinti su versliais bendraamžiais bei didžiausių kompanijų pasaulyje atstovais. Interviu kartu su Nestle, Vodafone, Deloitte atstovais – neįkainojama patirtis. Buvo smagu išklausti prezentacijų ir parodyti savo viešojo kalbėjimo sugebėjimus. Dienos pabaigoje konkurso organizatoriai pakvietė mus paplaukioti laivu Keturių Kantonų ežere. Debesis rėžiančių kalnų ir modernaus miesto kontrastui buvome neabejingi. Ne nuostabu, kodėl šios vietos kadaise įkvėpė Maironį. Po tokios ekskursijos konkursą pabaigėme pardavinėdami savo produktus bei varžydamiesi su

kitomis komandomis Liucernos traukinių stotyje, kurioje vyko stendų paroda. Džiaugėmės pardavimais ir nuoširdžiais pokalbiais tiek su vietiniais gyventojais, tiek su vertinimo komisijos nariais. Paskutinį vakarą vainikavo Šveicarijos konfederacijos prezidento Johano Šneiderio-Amano kalba elegantiškoje „Gala“ vakarienėje. Taip su puikia nuotaika palikome Šveicariją ir namo parsivežėme neįkainojamus prisiminimus. Džiaugiamės, jog jais pasidalinti galėjome pirmojoje LSMU gimnazijos Asamblėjoje. Tikimės, jog mūsų pasiekimai įkvėps jaunesnius gimnazistus atrasti save, tobulėti bei atstovauti savo gimnazijai visame pasaulyje!

Justas Daujotas

„MOKYKLŲ TAURĖ“ MŪSŲ MOKYKLOS MOKYTOJAMS

Aštuonioliką kartą KTU organizuotame renginyje „Ateik ir įveik“, skirtame profesoriui K. Baršauskui atminti, mūsų gimnazijai atstovavo mokytojų komanda – Kęstutis Budrevičius, Sandra Gaučiūtė, Juozas Barkauskas, Rasa Ciegienė, Martynas Zaveckas. Vykusiam 8 km bėgime su kliūtimis, kuriame dalyvavo daugiau nei 500 dalyvių, 78 organizacijos iš visos Lietuvos, „Mokyklų“ taurė atiteko komandai „LSMU gimnazija“.

Vilma Katkauskienė

Kęstutis Budrevičius, Sandra Gaučiūtė, Juozas Barkauskas, Rasa Ciegienė, Martynas Zaveckas.

ATOSTOGOS SU MATEMATIKA

◀ 4 p. Tarptautinė stovykla – įdomi patirtis moksleiviams, nes jie ne tik gilina žinias matematikos vingrybės, bet ir gali susipažinti su bendraminčiais. Stovyklos dienotvarkė įvairiapusė: pradedant nuo rytinių paskaitų, kontrolinių rašto darbų, baigiant sporto varžybomis, „Protmūšio“ kovomis, kompiuterinių šokių vakalais, talentų šou bei susipažinimu su dangaus kūnais Etnokosmologijos muziejuje. Smagu stebėti, kaip moksleiviai noriai leidžia laiką azartiškai lenktyniaudami orientacinėse varžybose, kuriose daug matematikos užduočių. Dažnam ši stovykla – didžiausias prizas bei paskatinimas dalyvauti ir

siekti kuo aukštesnių rezultatų matematikos konkursuose. Džiaugiamės, kad mūsų gimnazijos moksleiviai įgijo naujų matematikos žinių, susirado draugų ir puikiai pailsėjo. Rugsėjo 24 d. Vilniaus universiteto Matematikos ir informatikos fakultetas jaunuosius matematikus sukvietė į XVIII Lietuvos 5–8 klasių mokinių matematikos olimpiadą, kurioje dalyvavo 86 moksleiviai iš visos Lietuvos. Tarp jų LSMU gimnazijos 6b klasės mokiniai Gaudrimas Burčius ir Radvilas Rumšas (mokytoja A. Vaičiaitienė), 7c klasės mokinys Martynas Budrevičius (mokytojas M. Zaveckas) ir Girius Panevėžys (mokytoja Ingrida Masaitienė) iš 8c

klasės. Nelengva buvo vaikinams per 2 valandas išspręsti penkis ar šešis uždavinius, kurių sąlygos buvo sudėtingos – ilgi tekstai, reikalaujantys ypač atidaus įsiskaitymo. Šeštakai Radvilas ir Gaudrimas iš olimpiados grįžo su III vietos diplomais. Sveikiname! Linkime kantrybės ir atkaklumo ruošiantis būsimiems konkursams ir olimpiadoms. *Sėkmingą startą užtikrina geras apšilimas. Džiaugiamės praėjusių mokslo metų finišu – 5 abiturientai, laike valstybinį matematikos brandos egzaminą, gavo 100 balų įvertinimą.*

Matematikos mokytoja, stovyklos „Kengūros 2016“ būrio vadovė Aurelija Vaičiaitienė

Ö KAIP VOKIŠKAI?

„Ö kaip vokiškai?“ – lietuvių klausia Vokiečių kalbos dienų organizatoriai. Spalio 20 d. pirmą kartą Lietuvoje buvo minima Vokiečių kalbos diena „Ö kaip vokiškai?“. Siekiant akcentuoti šios užsienio kalbos žinių privalumus, per Vokiečių kalbos dienas Lietuvos gyventojus ir svečius nudžiugino daugiau nei 200 vokiečių kalbai ir kultūrai skirtų renginių. Prie iniciatyvos prisijungė darželiai, gimnazijos ir universitetai, šalies bibliotekos ir teatrai, verslo įmonės, miestų gidai ir kitos organizacijos. Ne išimtis ir mūsų gimnazija.

Vokiečių kalbos mokytojos Lina Šapkauskienė ir Jurgita Valentukonienė.

Spalio 20 d. mokyklos bendruomenė galėjo prisiminti vokiečių kalbos renginius, projektus, išvykas, kurie vyko gimnazijoje, nes mokyklos ekranuose buvo rodomos nuotraukos iš šių renginių. Pertraukų metu per mokyklos garsiakalbius buvo galima išgirsti poezijos skaitymų, linksmybų istorijų ir pagrindinių frazių vokiečių kalba, taip pat išgirsti SKAMP sukurtą Vokiečių kalbos dienų himną vokiečių ir lietuvių kalbomis bei populiarių vokiškų dainų. Keturi II–IV g. klasių mokiniai dalyvavo ekskursijoje – lankėsi Vokietijos verslo įmonėse Kaune ir susipažino su jų veikla. Tačiau mūsų gimnazijos 6, 7, 8, 1g, 1lg klasių mokiniai, kurie mokosi vokiečių kalbos, labiausiai laukė netradicinės vokiečių kalbos pamokos „Klettern mit Spaß“, kuri vyko laipiojimo centre „Miegantys drambliai“. Ją vedė savanorės iš Austrijos ir Vokietijos. Tai buvo gera patirtis išgirsti, kaip kalba austrė ir vokiečių, patiems prabilti vokiškai, pasimokyti naujų žodžių ir tiesiog pabendrauti vokiečių kalba. Džiugu, kad Vokiečių kalbos diena paskatino bendradarbiauti tris organizacijas: LSMU gimnaziją, laipiojimo centrą

„Miegantys drambliai“ ir VŠĮ „Actio Catholica Patria“. Bendradarbiavimas pavyko, todėl jau galvojame apie tolimesnius bendrus projektus. Vokiečių kalbos mokytojos kelia savo kvalifikaciją tarptautiniuose projektuose ir konferencijose. Spalio 6–8 dienomis mes, vokiečių kalbos mokytojos Lina Šapkauskienė ir Jurgita Valentukonienė, dalyvavome Baltijos šalių vokiečių kalbos mokytojų ir dėstytojų konferencijoje „Mokymo(si) kultūros formavimas per dalykų integraciją“. Konferencija vyko Lietuvos edukologijos universitete. Džiaugiamės turiną programą: išklusėme penkis plenarinius pranešimus, veikla vyko dvidešimtyje sekcijų, taip pat buvo pasiūlyta kultūrinė programa. Į konferenciją susirinko dalyviai ir pranešėjai iš Estijos, Latvijos, Baltarusijos, Vokietijos, Austrijos, Šveicarijos ir Lietuvos. Ne tik sekcijose, tačiau ir pertraukų metu daug diskutavome apie dalykų integraciją, mokymo(si) metodus, vokiečių kalbos perspektyvas Europos Sąjungoje. Džiaugiamės galimybe susitikti su bendraminčiais ir gauti dalykinių bei metodinių žinių.

Vokiečių kalbos mokytojos J. Valentukonienė ir L. Šapkauskienė

LSMU
gimnazija

REDAKCIJA:

Lietuvos sveikatos mokslų universiteto gimnazija
Seredžiaus g. 4, LT-47182 Kaunas
Tel.: 8 37 363156, 8 645 11785.
El. p.: rastine@lsmumokykla.lt

Vilma KATKAUSKIENĖ, redaktorė
Jolita GRABLIAUSKAITĖ, fotografė
Nijolė DRAGŪNIENĖ, operatorė
Aida JAKIMAVIČIENĖ, korektorė
Jelena BABACHINA, maketuotoja

GIMNAZIJOS MOKINIŲ TARYBOS PREZIDENTE IŠRINKTA JUSTĖ JUŠKAITĖ!

LSMU gimnazijos Mokinių taryba skaičiuoja jau ketvirtus metus. Vadovaudamiesi demokratinio rinkimų principu gimnazijos mokiniai rinko naują mokyklos prezidentę. 384 balsų surinko ir tapo gimnazijos prezidentė Ilg. mokinė Justė Juškaitė. Į Mokinių tarybą dar rugsėjo mėnesį atėjo būrys naujų narių, turinčių daug idėjų, kurioms įgyvendinti reikia daug motyvacijos ir laiko, tačiau tikime, jog visi kartu būsime stipri komanda ir pasieksime visų užsibrėžtų tikslų.

LSMU gimnazijos MT narys,
7c klasės mokinys Simas Paluckas

LSMU gimnazijos mokiniai dalyvauja Duke of Edinburgh awards (DofE) apdovanojimų programos kvalifikaciniame žygyje. Pirmoje eilėje antra iš kairės Mokinių tarybos prezidentė Justė

KAŠTONAI „POJŪČIŲ KLINIKAI“

Rugsėjo pabaigoje „Pojūčių klinika“ ikūrėjai kreipėsi į mūsų gimnazijos mokinius, prašydami pagalbos. Buvo sugalvota specialiųjų poreikių vaikų pojūčiams harmonizuoti įsteigti kaštonų baseiną. Smagu, kad LSMU gimnazijos mokiniai niekada neatsisako padėti – ten, kur sveikata, ten ir mes.

Jūsų dėka „Pojūčių klinika“ jau turi baseiną, kuris naudojamas specialiųjų poreikių vaikų pojūčiams harmonizuoti! Vertiname kiekvieną Jūsų pasilenkimą pakeliant kaštoną, kiekvieną prisilietimą jį įdedant į krepšelį, kiekvieną gražią mintį jį palydint pas vaikus – Jūsų šiluma tarnaus ilgai! Širdingai dėkojame!

„Pojūčių klinika“ ikūrėjai

KAS YRA LAISVĖ?

Rudenį pažymint Lietuvai ir Švedijai svarbias sukaktis Švedijos ambasada pakvietė Lietuvos 10–12 klasių moksleivius pasidalyti mintimis apie tai, ką reiškia žodis „laisvė“, ką reiškia gyventi laisvoje šalyje, turėti galimybę laisvai reikšti mintis.

Konkurse „dalyvavo“ 151 rašinys. Juos skaitė, vertino tikrai rimta komisija (Rūta Kačkutė, Arkadijus Vinokuras, Marijonas Mikutavičius, Paulius Gritėnas ir kt.). Iš mūsų gimnazijos į konkursą „iškeliavo“ Otilijos Lieščinskaitės ir Miglės Miglinaitės darbai. Gimnazistės konsultavo mokytoja Gitana Liaudinskienė.

Nors į geriausiųjų darbų trejetuką papulti nepavyko, bet abiejų gimnazistų rašiniai bus publikuojami. Mat 29 geriausi rašiniai bus išleisti specialiaame rinkinyje-albume. Sveikiname jaunasias publicistes. Lietuvos kalbos mokytoja Gitana Liaudinskienė

TAI YRA LAISVĖ

Miglė Miglinaitė

Kalbėti apie tai, kas tau atrodo savaime suprantama, yra labai sudėtinga. Šiuo atveju – kalbėti apie laisvę. Ar mes, paaugliai, gimę jau nepriklausomoje Lietuvoje, turime galimybių protingai, netuščiažodžiaudami paaiškinti tikrąją laisvės sampratą? Vargu. Atrodo, pirmiausiai reikėtų paragauti kartaus nelaisvės skonio, kad išties suvoktume tikrąją laisvės saldumą. Nesinori slysti paviršiumi – „kaip gera gyventi laisvoje šalyje“, „kaip smagu, kad galime keliauti po pasaulį“, „galime elgtis nevaržomai, rengtis, kaip patinka...“. Norisi suvokti iš esmės – Laisvė – tai jėga! Minint žodį laisvė, kiekvienam kyla skirtingos asociacijos. Vienas galbūt pagalvos apie gražų mergaitės vardą (Laisvūnė, Laisva, Laisvė – populiarėjantys vardai), kitas paniūniuos – „Tai uždaryk mane, tėvyne, savyje...“, trečias prisimins tėvų pasakojimus apie Sausio 13-osios įvykius ar pamokas mokykloje, kuriose tikrai būdavo pokalbių apie pasiaukojusiuosius, apie prasmę... Nors ir savo kailiu nepatyrėme realios okupacijos, bet nesame mankur-tai – skaitome ne tik facebook, diskutuojame ne tik apie madas, žiūrime ne tik „The Simpsons“. Taigi, nelaisvos Lietuvos vaizdinį turime. Gal ne pajaušta, ne išgyventa, o tik išmokta. Bet ir tokia patirtis leidžia mąstyti apie vertybes, kurias teikia gyvenimas laisvoje šalyje.

Galiu eiti į bažnyčią.

Galiu skaityti tremtinių prisiminimus, deklamuoti B. Brazdžionį ar B. Krivicką.

Galiu nebijodama diskutuoti apie demokratiją, toleranciją.

Galiu uždegti žvakutę ant Jurgio Bielinio kapo.

Galiu didžiuliuoti ir kitais tautos didžiaviriais, nes „Iš praeities tavo sūnūs te stiprybę semia“.

Tai yra laisvė. Tikra. Išgyvenama, mintyse ir darbuose įprasminama.

Ir tai, kad sekmadienio mišios dažnam paaugliui niekai; tai, kad rankose daug dažniau išmanusis telefonas, o ne knyga, tai, kad kartais bijome ne tik su kitu, bet ir su savimi pakalbėti, o kalbėti apie Bielinį nėra ką, nes „apie ką čia?“, dargi mokykla pilietinėmis temomis pergrūsta darosi atgrasi... Tai rūpesčiai tik beaugančios dar jaunos laisvos šalies. „Paimsim arklą, knygą, lyrą“ – ir eisim laisvos Lietuvos keliu. Jeigu eisim atsakingai, rūpesčių mažės, ryškiau spindės geltona, žalia, raudona – laisvės spalvos.

Reikšmingi susitikimai – tai gyvenimo dovana. Praeitą vasarą dalyvavau stovykloje ir teko artimiausią pažinti vieną iš Lietuvos sąjūdžio iniciatorių Algirdą Kaušpėdą, daug kam žinomą kaip grupės „Antis“ lyderį. Jis mums, choro stovyklos dalyviams, skaitė pasakaitą, ir, kalbėdamas apie savo santykį su tėvyne, be abejojimo, ne vienam sukirbino patriotiškumo jausmą. Šis entuziazmo kupinas žmogus stengėsi atskleisti laisvės sampratą, skatino ją džiaugtis, tausoti. A. Kaušpėdas minėjo, kad pastaroji gali būti dvejopa: viena išorinė, kita – vidinė, tūnanti pasamoneje. Pastarąją ypač svarbu ugdyti, svarbu atrasti drąsos ir leisti sau atsiskleisti, kurti save – laisvą žmogų – taip drauge kurti laisvą šalį. Svečias kalbėjo taip tikrai ir su tokiu užsidegimu, kad supratau – prieš mane laisvos šalies laisvas žmogus, galintis kitus įkvėpti, nukreipti, o gal net pažadinti. Tiesa, diskusijos neapsieina be skaudulių (benamiai emigrantai, pamišę vartotojai, neatsakingas jaunimas...) – neigti jų nevalia. Bet pripažinti ir gydyti – tai jau atsakingo piliečio pareiga. Tokių būta ne vienas – prisiminkime, kokius sopulius rovė vyskupas M. Valančius, kad kaimo žmonės šviesesni būtų, kokias vėliavas nešė šviesuolis J. Basanavičius, kokią išmintį skleidė filosofas L. Donskis. Nesunkiai eilę pratestumėme, greta Maironio statytume ir sakytumė: „Paimsime arklą, knygą, lyrą. / Ir eisim Lietuvos keliu!“ Žinoma, ir patys paskui juos tuo keliu žingsniuoti turime. Kas, jei ne mes! Kada, jei ne dabar! Kur, jei ne čia – laisvoje Lietuvoje sužydėsime. (514 ž.)

TAI YRA LAISVĖ

Otilija Lieščinskaitė

1999-ieji. Daugeliui šie metai niekuo nesiskiria nuo kitų, bet man jie išskirtiniai. Ne tik dėl to, kad tuo metu gimiau, bet ir dėl to, kad teko gyventi XX a., o dabar XXI a. Taigi, amžių sandūroje gimusi augu kartu su savo šalimi.

Augti laisvoje šalyje, kad ir kaip banaliai tai skambėtų, – tikras džiaugsmas. Greičiausiai, daugelis bendraamžių suglumtų, bet kol kas mano įdomiausios dienos, prasmingiausios diskusijos, tikriausi patyrimai ir, žinoma, linksmiausi žmonės yra sutikti mokykloje. Būtent čia kiekvieną rudenį tikrai noriai sugrįžtu, nes turiu – mes turime! – galimybę laisvai mokytis (o juk kažkada vaikai turėdavo slėptis drauge su daraktoriumi), skaityti bet kokią literatūrą (sunku patikėti, bet draudžiamų knygų sąrašai tikrai buvo) laisvai kalbėti aktualiausiomis temomis (socialiniai

skauduliai, egzistenciniai klystkeliai, religiniai dvejojimai – tai buvo tabu), laisvai rinkti įvairiausius projektus (tiek kūrybinių, sportinių, akademinių ir visokių kitokių veiklų niekas mūsų tėveliams nesūlė), dalyvauti mainų programose („Susirasti draugų saulėje“ Japonijoje ar išsvajotoje Amerikoje, o gal praleisti vasarą su bendraamžiais prancūzais? Ne – renkuosi Ispaniją!) – jeigu prieš 30 metų tokius mano pasirinkimus būtų išgirdusi motiutė, tikrai būtų pagavojusi, jos gerai įmigusi sapnuojau. Bet visa tai ne sapnas. Tai mano – mūsų, gyvenančių laisvoje šalyje, kasdienybė. Už kurią jau sumokėta. Žinom – brangiai laisvė kainavo. Žinom – laisvė trapi. Žinom ir savo pareigą – branginti, saugoti. Bet šita pareiga nebaisi, nes šiandien taip gera laisvai eiti į laisvą mokyklą.

Kurti laisvoje šalyje – protėvių ir Dievo dovana. Kiekvienas turime mėgiamų veiklų, į jas panirstame visa galva, kartais pamiršę aplinkinį pasaulį. Man laisvė kurti, pirmiausia, asocijuojasi su laime. Ir jeigu pavyksta prakalbinti save, jeigu įvyksta nuoširdus susitikimas su kūriniu, jeigu tūnata mintis materializuojasi kūrinį – pažyra žvaigždės, sakralizuojasi kasdienybė, sustoja laikas. Taip galėčiau įvardinti laimės pojūtį, kilusį iš galimybės laisvai kurti. Kas nėra patyręs laisvai mąstyti, kurti, rašyti, piešti, tas greičiausiai iki galo nesupras, kokia didžiulė dovana yra laisvė. Ir šįsyk besimėgaudama Rytų kultūra galiu kalbinti Lietuvą – juk augame kartu! – haiku trieiliais

Iš paukščio skydžio
Tėvynės namų stogai
Spurda širdelė

Spurda, nes gražu.

Strazdo giesmėse
Jaučiu namų šilumą
Tėvynė kviečia

Kviečia, nes pareiga.

Marios siūbuoja
Tėvynės saulę laikau
Miškuose ramu

Ramu, nes laisvi.

Ir aš galiu taip kalbėti nebijodama tų žodžių gražumo, nes gyvenau laisvoje šalyje.

NAUJI KOLEGOS

Esu informacinių technologijų mokytoja. Būdama mokinė, niekada nemąščiau, ar noriu būti mokytoja, tačiau likimas prieš 21 metus mane atvedė į mokyklą ir joje dirbu iki šiol. Ir aš likimui esu dėkinga – mokytojo darbas tapo gyvenimo būdu. Manau, mokytoju būti, o ne dirbti, nėra sunku, jei dirbi iš širdies, su meile ir pagarba vaikui, šimtaprocentiniu atsidavimu ir tikėjimu tuo, ką darai. Didžiausias mokytojo darbo įvertinimas, kai buvę mokiniai nepamiršta ir sugrįžta į mokyklą tiesiog nuoširdžiai pasikalbėti. Mokinių smalsumas, noras bendrauti, motyvacija bei pasiekti rezultatai skatina ir mane nesustoti, tobulėti, ieškoti naujovių, nebijoti iššūkių, siekti aukštesnių rezultatų. Šiandien aš džiaugiuosi man suteikta galimybe būti LSMU gimnazijos mokytoja, bendrauti ir bendradarbiauti su nuoširdžiais kolegomis, tobulėti ir siekti mokslo aukštumų su žingeidžiais, smalsiais, kūrybiškais, drąsiais mokiniais.

Mokytoja ekspertė Daiva Alaburdienė

Dar besimokydama mokykloje domėjausi žmonių tarpusavio santykiais ir jausmų išraiška. Todėl aiškiai žinojau, kad noriu studijuoti psichologiją ir šią svajonę man pavyko įgyvendinti. Psichologijos bakalauro laipsnis, vėliau sveikatos psichologijos magistras, darbas krizių centre, vaikų psichosocialinės reabilitacijos dienos centre, universitete. Individualus vaikų ir suaugusių konsultavimas, grupinių užsiėmimų ir seminarų vedimo praktika, įvairios projektinės veiklos. Tai yra dalis patirčių, kurių įgijau ir labai vertinu, branginu bei esu dėkinga visiems mano buvusiems kolegoms ir bendrakeleiviams. Dabar ne tik dirbu LSMU gimnazijoje, bet ir studijuoju LSMU podiplominėse studijose kognityvinę ir elgesio terapiją. Šiuo savo gyvenimo etapu labai didžiuojuosi ir džiaugiuosi! Visu 100 procentų esu ten, kur ir norėjau būti. Kai darai gyvenime tai, kas tau patinka, tai labai matosi ir jaučiasi. Kaip tu jautiesi? – tai turbūt mano dažniausiai užduodamas klausimas darbe. Paprastai į šį klausimą atsakoma „gerai“ arba „blogai“. O koks tas geras ar blogas jausmas, lieka neaišku... Todėl bandome aiškintis visa tai ir suprasti. Mano nuomone, ne tik svarbu yra mokėti skaityti, rašyti, skaičiuoti, bet ir išmokyti socialinių įgūdžių, kurti santykius, juos išlaikyti, keistis žodžiais, veiksmais, jausmais ir mylėti...

Psichologė Juneta Zelmikienė

Manau, visiems įdomu, ką aš veikiu mokykloje ir kodėl? Taigi: mokykloje vedu teatro pamokas, vadovauju teatro studijai ir padedu prancūziškam teatrui. Kodėl mokykla? Dirbant profesionaliame teatre labai sunku išvengti rutinos, o mokykloje viskas sukasi kosminių greičiu: pamokos, renginiai, šventės, būreliai ir dar daugybė nenusėjamų veiklų. Aš nemėgstu sėdėti ir galvoti, ką veikti? Tai ne mano charakteriui. Matyt, tai ir bus pagrindinė priežastis, kodėl jau beveik 10 metų dirbu su vaikais ir jaunimu. Šis darbas man leidžia kas kartą vis iš naujo atrasti tuos pačius paprastus dalykus ir stebėti, kaip juos atranda kiti, nes teatras – atradimų menas. Sakoma: „Ką išmoksi, ant pečių nenešiosi“, bet, aš manau, kad pavargsi nešioti, jei nesidalinsi, todėl ir atėjau pas jus pasidalinti savo žiniomis.

Andrius Kurienius – režisierius ir choreografas, sukūręs ne vieną dramos ir šokio spektaklį, taip pat choreografiją įvairioms dramos ir muzikinės scenos spektakliams Lietuvoje ir užsienyje.

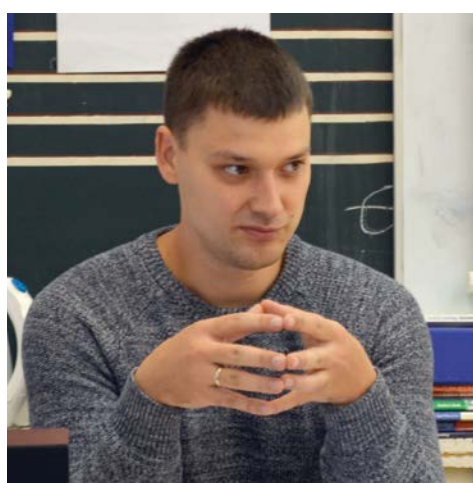
Man dvidešimt aštuoneri. Atvykau iš šiaurės Prancūzijos, jei tiksliau – iš mažojo Loos-en-Gohelle miestelio. Studijavau istoriją Arras universitete, vėliau – paveldosaugą ir Europos kultūrą. Tad dėl šių aplinkybių pirmą kartą palikau Prancūziją ilgesniam laikui – vieną semestrą mokiausi Dundalk universitete Airijoje. Po šios kelionės nusprendžiau studijuoti prancūzų, kaip užsienio kalbos, mokymą – supratau, kad tai man suteiktų galimybę dirbant visą laiką keliauti. Tad mano kita kelionė buvo į Graikiją (Atėnus ir Korfu). Vėliau sugrįžau į Airiją ir šį kartą jau dirbau Dublino Prancūzijos Aljanse (Alliance Française – institucija, besirūpinanti prancūzų k. ir kultūros sklaida pasaulyje, užsiimanti panašia veikla kaip ir Prancūzų Institutas Lietuvoje). Buvo nuostabu! Čia sutikau daug žymių muzikantų, tai man leido tobulinti grojimo gitara įgūdžius ir lankytis žymiuose komedijų baruose ar restoranuose, kur vykdavo komediantų ar muzikantų pasirodymai. Abiejose šalyse spėjau pasijusti tarsi namuose, tad dažnai ten sugrįžtu. Vėliau dvejus metus dirbau Zagrebe, nes jau seniai norėjau pažinti Balkanų kraštus. Tai tikrai įdomus regionas. Na, ne mažesnį norėjau pažinti ir Baltijos regioną. Ir štai, dabar aš čia – Kaune!

**Benjamin Speelman
(vertė prancūzų kalbos mokytoja Gabrielė)**

Sveikatos stiprinimo bei sveiko gyvenimo būdo nuostatas svarbu formuoti jau nuo pat vaikystės. Todėl, suprasdama moksleivių sveikatos saugojimo ir stiprinimo reikšmę, norėčiau suteikti žinių apie sveiką gyvenimo būdą ir jo privalumus, ugdyti sveikos gyvensenos įgūdžius ir įpročius bei padėti suprasti, kad sveikata yra viena svarbiausių vertybių žmogaus gyvenime. Gimnazijos vardas įpareigoja ir reikalauja didelės kompetencijos, todėl joje dirbdama stengiuosi neatsiejamai nuo šeimos formuoti sveikatos socialines vertybes.

Sveikatos priežiūros specialistė Jurgita Čepelionienė

Esu 29 metų nepataisomas optimistas, įsitikinęs, kad viskas priklauso nuo požiūrio. Mano senelis buvo mokytojas, ir mama, dėl to nenuostabu, kad dar mokyklos suole žinojau, kuo būsiu. Tiesa, tada norėjau būti kūno kultūros mokytoju, nes mėgau sportuoti, bet taip jau atsitiko, kad pasirinkau anglų kalbą. Baigiau tris aukštojo mokslo studijas: anglų-vokiečių kalbų pedagogiką, anglų filologijos bakalaurą ir taikomosios anglų kalbotyros magistrą. Mokytoju dirbu jau septinti metai. Į LSMU gimnaziją atėjau ne taip jau ir seniai – prieš 7 mėnesius. Per šį laikotarpį pripratau prie naujo kolektyvo, jis man pasirodė labai draugiškas. Man čia patinka, jaučiu pagalbą ir palaikymą. Mokiniai čia motyvuoti, žinantys, ko nori. Dirbti LSMU gimnazijoje norėjau, nes visada ieškau iššūkių ir vengiu „komforto“.

Anglų kalbos mokytojas Ernestas Petraitis

Būti gera mokytoja man reiškia leisti į kelionę, kupiną didelių iššūkių. Šis darbas reikalauja ne tik dalyko žinių, bet ir įvairiausių asmeninių savybių – empatijos, pozityvumo, noro keistis, gero humoro jausmo, pagarbos, sugebėjimo įkvėpti kitus, draugiškumo, sumanumo. Ne veltui sakoma, kad mokytojas atlieka apie 17 skirtingų vaidmenų.

Kolegos mano, jog esu atsakinga, darbšti ir nuoširdi. Mėgstu savo darbą, nes jis skatina judėti pirmyn. Man svarbu kurti draugišką atmosferą pamokoje ir padėti mokiniams patirti sėkmę.

Anglų kalbos mokytoja metodininkė Laima Mickuvienė

ĮSIMINTINA PAMOKA

Sutartis su IX forto muziejumi nenutrūksta. Rugsėjo 23 dieną gimnazijos septintokams muziejuje vyko įsimintina lietuvių – istorijos- dailės pamoka. Tą dieną trijų septintų klasių mokiniai, nešini pačių pagamintu Lietuvos žemėlapiu bei akmenukais su užrašytais nužudytų žydų tautybės žmonių vardais, vyko į Kauno IX fortą. Masinių žudynių lauke mokiniai pagerbė Holo-kauto aukas – iš akmenukų sudėliojo „Atminties kelią“, Lietuvos žemėlapyje šešiakampės geltonos žvaigždės žymėjo tuos miestus, kuriuose buvo įkurti žydų getai. „Atminties kelias“ neturi būti užmirštas: „Kiekvienas taikos sargyboj stovėsime“.

Istorijos mokytoja Daiva Žemaitienė

